

Дзюба М.О. ст. гр. СП-14-1д, Кравченко Т.Л., ст. викл. – науковий керівник

СТРУКТУРА АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

Запорізька державна інженерна академія, кафедра УСФН

Антикорупційна політика являє собою відносно самостійний різновид правової політики держави, яка зводиться до постійної, систематичної діяльності держави за активної участі інститутів громадянського суспільства, що полягає у розробці і впровадженні стратегічних засад і тактичних заходів, спрямованих на усунення причин і умов корупції.

У фаховій юридичній літературі поширеною є точка зору, що максимум, якого можна досягти у справі протидії корупції, це: 1) зменшити її обсяги, обмежити (локалізувати) сфери її розповсюдження; 2) змінити характер злочинних проявів на менш небезпечні; 3) істотно обмежити вплив злочинності на економічні, політичні, правові та інші соціальні процеси; 4) збільшити ризик настання негативних наслідків для особи, яка вступає в корупційні відносини.

Антикорупційна тактика передбачає розробку конкретних завдань і способів їх реалізації в інформаційно-дослідній діяльності, у сферах правотворчої діяльності, інституційно-установчої діяльності, контрольно-наглядової та правоохоронної діяльності. У сфері інформаційно-дослідної діяльності антикорупційна тактика передбачає: виділення грантів на проведення наукових досліджень, загальнодержавних та регіональних інформаційно-аналітичних центрів з питань протидії корупції.

У сфері правотворчої діяльності: експертне й методичне забезпечення законодавчої діяльності з метою прийняття системно узгоджених та досконалих з точки зору юридичної техніки актів; зменшення переліку ліцензованих видів діяльності, а також товарів і послуг, що вимагають обов'язкової сертифікації; законодавче закріплення чіткого поділу корупційних діянь на види за ступенем суспільної небезпечності на кримінальні, адміністративні, дисциплінарні та цивільно-правові; впровадження обов'язкової антикорупційної експертизи нормативно-правових актів та їх проектів,

У сфері інституційно-установчої діяльності: запровадження системи підбору та розстановки кадрів, яка б базувалася на конкурсній основі та забезпечувала прийняття на службу найбільш підготовленого, морально стійкого кандидата; впровадження процедури одного вікна, коли громадянин подає необхідний пакет документів до одного органу, одному чиновнику, в одне вікно, і через деякий час одержує необхідні йому дозвільні документи або реєстраційні документи в того ж самого чиновника в тому ж самому місці; введення у практику робочих кабінетів з прозорими стінами, встановлення систем відео спостереження.

У сфері контрольно-наглядової діяльності: ревізії та перевірки фінансової діяльності; проведення антикорупційного моніторингу незалежними недержавними організаціями здійснюють аналіз динаміки розповсюдження корупції, її сприйняття структурами громадянського суспільства та ефективності здійснюваних антикорупційних заходів; розвиток підзвітності правоохоронних органів громадянському суспільству.

У сфері правоохоронної діяльності: застосування антикорупційних спеціальних операцій для виявлення корупційних проявів і викриття осіб, причетних до корупційних схем; розвиток адміністративного правосуддя, яке завдяки судовому розгляду скарг громадян на незаконні дії органів публічної влади і посадових осіб дозволить розкривати потенційні джерела корупції.